

sig til, hvad der vilde ske, hvad der skulde ske, for at jeg derigennem kunde beregne, hvorledes Udgifterne vilde fordele sig mellem Stat og Kommune, og for at jeg kunde forelægge de nødvendige Forslag til Finanslovens tredie Behandling. Jeg gaar ikke ud fra, at vi skulle bruge disse Penge i Aar eller i det kommende Finansaar, men adskillige Midler komme vi selvfølgelig til at bruge, idet Kommunerne skulle have Laanene saa tidligt som muligt, fordi Kommunerne, der skulde opføre baade Kaserner, Sygehuse og forskellige andre Bygninger og Etablissementer, selvfølgelig skulle gøre Indkøbene saa hurtigt som muligt, og naar de betale indenfor en vis Frist, gøre de selvfølgelig deres Indkøb paa den billigst mulige Maade. Og det er i Statens Interesse overhovedet at vaage over, at de Indkøb, der skulle gøres, de Arbejder, der skulle udføres, blive finansiel set saa forsvarlige som muligt.

Men saa er der en Ting, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) stadig gaaar uden om, og det er den Kendsgerning, at det er ikke mig, der har lagt det finansielle Grundlag for Overenskomsterne, som der her er Tale om, men det Ministerium, som det ærede Medlem var Chef for. Det er hans Forsvarsminister, der har lovet Kommunerne, at paa det Grundlag, som de selv have ønsket, maatte de faa en Ordning med Staten. Og naar det ærede Medlem spurgte, om da Krabbe, Hr. Forsvarsminister Krabbe, har vidst nogen Besked om den finansielle Side af Sagen, saa kan jeg jo ikke have nogen Mening om, hvorledes den forrige Forsvarsminister naar varetaget sit Hverv, det var jo det ærede Medlem fra Ringsteds Sag at undersøge dette, han kunde jo ikke være blind for, at Spørgsmaalet om Kaserner og Indkvarteringen stod paa Dagsordenen. Det ærede Medlem repræsenterer jo en af de Byer, som særlig ere interesserede i denne Sag, det ærede Medlem, der følger med i Aviserne, vidste jo, at der var holdt Møder med de forskellige Kommunalbestyrelser, som vare interesserede i dette Forhold, og er i det hele taget i Jour med den Sag. Men det kan konstateres, at Forsvarsminister Krabbe endog i April Maaned i Fjor, altsaa ca. 2 Maaneder før Valgdagen, lod Kontrakter, saaledes som Kommunerne ønskede dem, affatte for de fem Kommuners Vedkommende. For det daværende Ministerium laa det altsaa klart, hvis Ministeriet vilde have lukket Øjnene op, og det undrer mig, at de ikke gjorde det, de søgte jo ellers paa

alle Maader efter Argumenter mod os. Her var en Side af Sagen, de fortav, eller som de lod til ingen Besked at vide med. Det var højst besynderligt at stille et Ministerium saa blankt og bart i hele dette store Forhold.

Forsvarsminister Krabbe forhandlede jo med Kommunerne og bemyndigede dem til at tage Beslutning angaaende det, som skulde være Grundlaget for Overenskomsterne med Kommunerne. Jeg hørte nu til min Forudring det ærede Medlem fra Ringsted paastaa i sit Foredrag i Gaar, at Forsvarsminister Krabbe har kun behandlet den Sag rent ekspeditionsmaessig. Deri tager det ærede Medlem fejl. Det er ikke rent ekspeditionsmaessigt, Forsvarsminister Krabbe har behandlet denne Sag, han har givet Resolution i Sagen, han har bemyndiget den tidligere nedsatte Kommission til at forhandle paa et helt andet Grundlag, paa det Grundlag, som nu var givet ved Kommissionens Indstilling efter foreløbig Forhandling med Kommunerne. Det ærede Medlem vilde jo dække over Forsvarsminister Krabbe saa godt, han kunde, og udtalte senere, at hans Opfattelse af Sagen var den, at Forsvarsminister Krabbe har ræsonneret og efter det ærede Medlems Mening med Rette har ræsonneret saaledes, „at det, han havde paataget sig, var at administrere i Henhold til de bestaaende Love og efterlade alt saaledes, at hvis vi efter et Valgnederlag maatte gaa af, kunde vore Efterfølgere ikke pege paa et eneste Punkt, hvor man kunde sige: I have misligholdt de bestaaende Love“. Det er jo rørende at læse, og det er jo smukt, at de Herrer have haft den Betragtning. Jeg troede ellers, at de vare gaaede til Valg under den Forudsætning, at de skulde sejre ved Valgene, men nu ser jeg, at man mener, at Krabbe har ræsonneret, at det kunde gaa anderledes. Men Forsvarsminister Krabbe har ikke indskrænket sig i denne Sag til at ræsonnere. Han har resolveret, det er noget andet. Han har taget en Beslutning, han har resolveret, at paa det Grundlag kunde der ske Overenskomster mellem Kommunerne og Ministeriet.

Saa siger det ærede Medlem stadig — for det er jo det Omkvæd, som skal bruges, og det lyder saa kønt agitatorisk —: Ja, men her ere vi nu komne op til, at Staten skal betale ikke blot de 31½ Mill. Kr., men 8½ Mill. Kr. mere end paaregnet. Det er jo ikke rigtigt. Med Hensyn til de 31½ Mill. Kr. skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad han burde